

ಅಮ್ಮೆಯನ್ನು ಬಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸುರಯ್ಯ ಅಂಟಿ ಒಂದು ತ್ವಂಪ್ ಕಾಡನ್ನು ಬಗೆದರು.

‘ನೋಡು ನವೀದ ನನ್ನ ತಂಗಿ ರಾಹತ್ ನನ್ನ ಓರಿಕ್ಕಿ. ಅವಳು ಇಲ್ಲಿ ನೇಮೈದಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಾ? ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಮಗಳಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅಂತ ನೋಡೆಂತ್ತಿರು. ರಾಹತಾನ ಕೇಳಿ ನೋಡು ನನ್ನ ಮಗ ಎಂಥಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು ಅಂತ, ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರ ಯಾವ ಚಟುಗಳು ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಚನ್ನಡಂತ ಹುಡುಗು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನಿನ್ನ ತಾರೀಫು ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಅಮ್ಮೆಯ ಮನವನ್ನು ಬಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಂಭಿಲು. ಅತ್ಯಾ ಇಡಿ ಖಾನೋದಾನಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಿಳಿಲು ಎಂದು ಸುಧಿ ಹರಡಿತು. ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ಜಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಜೀಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಂಗನಿ ಕೂಡ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಹುಡುಗನ ತಾಯಿ ಹುಡುಗಿಯ ಬೇರಳಿಗೆ ಉಂಗುರ ತೊಡಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದೇ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಿ ಉಂಗುರವನ್ನು ನಿನೇ ನಿನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ನನ್ನ ಬೇರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕೈ ಬೇರಳಿಗೆ ಉಂಗುರ ತೊಡಿಸಿದ್ದೂ ಅಯಿತು.

ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತರಬೇತಿಯ ಅವಧಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಸುರಯ್ಯ ಅಂಟಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು—

‘ನಬೀಲ ಐದು ಹೋತ್ತಿನ ನಮಾಚ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೋ? ರಮಜಾನಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಾರ್ ಉಪವಾಸ ಇದ್ದಾಳಾ? ಕುರಾನನ್ನು ಏಪು ಶಾರಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತಾಳೇ? ಅವಳಿಗೆ ಒಂದಿಮ್ಮೆ ಅಡುಗೆ ಪಡಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು ನಮೀದು.’ ಅಮ್ಮೆ ಕೂಡಾ ಸಂಪ್ರಮದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಬ್ಬಗಳು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬರ್ತಡೆ ಬಂದಾಗ ಸುರಯ್ಯ ಅಂಟಿ ನಂಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಿಫ್ತಾಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿನಗೆ ತೊಡಿ ಯಾರ ಕೆಲ್ಲ ಕೂಡಾ ತಾಗಬಾರದೆಂದು ನೆಟಿಕೆ ಮುರಿಯತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಧಿಗಳು ಬರತೊಡಿಗಿದವು. ನಿನಗೆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಸೆಲೆಕ್ನ್ ಆಗಿತ್ತು. ಆರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಧಿ ಅಂದರೆ ನಿನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಮತ್ತು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಭಳ ಪಡೆದೆ ಎಂಬುದು. ಸುರಯ್ಯ ಅಂಟಿ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸಿಹಿ ಹಂಚಿದರು. ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ನಡುವೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನಡೆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾಜರಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿನು ಕೂಡ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ನಿನು ನನ್ನ ಮಂಗೆತರ್ ಆಗಿದ್ದ ರಿಂದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಡೆಯತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಮುಗಳನಿಗೆಯ ಲಾಸ್ಕವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಬ್ಬಿರನ್ನೊಬ್ಬಿರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಟವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೋತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಮಂಗಾಟಗಳನ್ನು ಕಂಡರೂ ಹಿರಿಯರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಉದಾರವಾಗಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಅಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಶೇಷ ಎಕ್ಸ್ಪ್ರೀಸೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾವಲು ಕಾಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಯುತ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿರಿಯರು ನಮ್ಮ ಗೀಳಿತನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಹದ್ದು ಮೀರಿದ ನಡವಳಿಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಮೀರಬಾರದು ಎಂಬ ಸಹಜ ಆತಕ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ತರಬೇತಿಯ ಅವಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆತನೊಡನೆ ಸಮಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಿರಿಯರು ನಮಗೆ ಒಂದಿಮ್ಮೆ ಅನ್ನೋನ್ನು ತೆಯನ್ನು ಕರುಣಾತ್ಮಿದ್ದರು.